

Offentliggjort d. 1. maj 2010

Er det hensigtsmæssigt at indhente et bindende svar – En skatterådgiver mener, at man måske skal være tilbageholdende med at spørge – Forfatterne til nærværende svar er ikke helt enig heri. ©

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Spørgsmål

Hej Tommy

Tak for Deres velskrevne og informative artikler om skat i JP!

Deres artikler efterlader imidlertid det (utilsigtede?) indtryk, at alle skattemæssige fortolknings tvivl kan løses ved at indhente et bindende svar fra Skat. De er sikkert udmærket klar over, at det i mange sager ikke er særligt klogt at forelægge en problemstilling for Skat, og i andre sager er det simpelt hen umuligt at give en pålidelig beskrivelse af sagens omstændigheder som grundlag for et bindende svar.

Et eksempel på sidstnævnte er spørgsmålet om personlig skattepligt (dansk ret & dobbeltbeskatningsoverenskomst), hvor det som regel er umuligt at give en tilstrækkelig præcis beskrivelse af fx et ægtepars fremtidige tilknytningsforhold (herunder opholdsperioder) til 2 stater. Det er derfor tvivlsomt, om din anbefaling om at diskutere spørgsmålet om personlig skattepligt med Skat i artiklen ”180 dage i Danmark” er en velvalgt strategisk fremgangsmåde. Kunden må med en vis rimelighed kunne forvente, at en skatterådgiver i de fleste tilfælde kan yde en selvstændig skatterådgivning, uden at rådgiver skal have rygdækning fra Skat.

Med venlig hilsen

C.P.

*Bodil Christiansen
Advokat (L)*

*Tommy V. Christiansen
Advokat (H), cand. merc. (R)*

*Tlf. 70 150 800
Mob. 40 100 800*

*tommy@v.dk
www.v.dk*

Offentliggjort d. 1. maj 2010

Svar

Tak for indlægget vedrørende bindende svar. Indlægget puster liv i en debat, der har stået på i endog mange år.

Jeg er nok mere fortalere for at indhente bindende svar end de fleste rådgivere, hvilket jeg vil begrunde i det følgende.

Helt indledningsvis skal jeg bemærke, at grænserne for, hvad SKAT accepterer er flydende, og det er min meget klare erfaring, at langt de fleste skatteydere ønsker at sikre sig mod ubehagelige overraskelser og ønsker den størst mulige sikkerhed. En skattesag kan være ubehagelig og ødelæggende. Og at tingene ikke altid er så oplagte kommer jo klart til udtryk derved, at i hovedparten af sagerne, der føres for domstolene, får SKAT medhold, og skatteyderen taber sagen. Var resultatet oplagt, skulle rådgiveren jo ikke have ført sagen ved domstolene. Så i hovedparten af de sager, der føres ved domstolene, har den særlige kyndige skatteadvokat vurderer retsstilling forkert. Dette giver efter min opfattelse et klart svar på spørgsmålet om, hvorvidt der bør indhentes bindende svar, hvis der er rimelig tvivl om retsstillingen. En god rådgiver bringer ikke sin klient i uføre i en langvarig kostbar skattesag, Men søger at sikre klienten mod en sådan sag.

Ved et bindende svar tilkendegiver SKAT, hvordan SKAT vurderer en konkret problemstilling. SKAT's vurdering af sagen er bindende for SKAT i 5 år. Borgeren kan altså regne med, at han opnår den retsstilling, som SKAT har oplyst ham om i det bindende svar.

Uenigheden drejer sig om, hvorvidt der i givne situationer bør indhentes bindende svar, eller om en rådgivers vurdering er tilstrækkelig.

Indledningsvis bemærkes, at jeg vil se bort fra den rådgivning, der tager afsæt i, at der må forventes et for klienten negativt svar, og hvis der spørges, kastes der lys over dispositionen. Man vælger at satse på opdagelsesrisikoen. Jeg forudsætter, at det ikke var denne situation, De sigtede til.

Offentliggjort d. 1. maj 2010

Videre kan helt overordnet nævnes, at det blandt skatterådgivere gennem de senere år har været den almindelige opfattelse, at ”det er lettere at få tilladelse end at få tilgivelse”. Jf. nærmere nedenfor.

Er **sagen ret oplagt**, kan der naturligvis argumenteres for, at det er ganske overflødigt at indhente et bindende svar.

Jeg må medgive, at må der forventes et negativt svar, f.eks. at skatteyderens skattepligt til Danmark ikke er ophørt, og indretter skatteyderen sig derefter - dvs. at han fortsætter med at betale skat til Danmark - er der naturligvis ikke nogen grund til at spørge.

Er situationen den, at det er ret oplagt, at skattepligten til Danmark må være ophørt, vil en umiddelbar vurdering være, at skatteyderen her bør kunne forlade sig på rådgiverens vurdering. Men der ligger en yderligere facet i et bindende svar. Undertiden ses det, at praksis ændrer sig, således at resultatet måske er et andet efter en årrække. Her vil et bindende svar så at sige ”frede” skatteyderen i 5 år.

Selve den omstændighed, at der indhentes et bindende svar kan altså medføre, at skatteyderen i en periode på 5 år kan undgå at blive ramt af en praksisændring.

Der, hvor uenigheden nok er størst, er tilfælde, hvor **udfaldet** af et bindende svar er særdeles **tvivlsomt**. Her er der nogle rådgivere, der har den opfattelse, at man ikke skal spørge. Så får man ikke et ”nej” og der kastes ikke lys på sagen.

Det er her min helt klare opfattelse, at skatteyderen bør gøre sig klart, hvorvidt han holder sig indenfor lovens rammer, eller han er kørt ud over kaj-kanten. Og denne afklaring fordrer et bindende svar. Det kan naturligvis virke meget forsigtigt, men det er samtidig min erfaring, at de færreste ønsker en skattesag på halsen - endsige en straffesag.

Hertil kommer det tidligere anført, at det blandt skatterådgivere gennem de senere år har været den almindelige opfattelse, at ”det er lettere at få tilladelse end at få tilgivelse”. Med andre ord: Det kan sagtens være vurderingen, at Ligningsrådet vil godkende disposi-

Offentliggjort d. 1. maj 2010

tionen, men hvis en måske lidt emsig skattemedarbejder tager fat i sagen, er det ingenlunde sikkert, at sagen ender lykkeligt for skatteyderen.

Hertil kommer, at der årligt offentliggøres en meget lang række bindende svar, der belyser, hvad SKAT vil acceptere. Skulle en rådgiver kunne give et blot nogenlunde sikkert svar på, hvad gældende ret måtte være i disse tilfælde, kræver det vist en krystalkugle, der fungerer. Grænserne er ikke alene uklare, men forskydes over tid. Adgangen til at få et bindende svar er en klar forbedring af retssikkerheden.

Jeg er, som det nok fremgår af ovenstående, personligt en meget stor tilhænger af bindende svar og anvender ofte denne fremgangsmåde. Jeg vil her ud over det ovennævnte pege på følgende forhold:

1. Med et bindende svar opnår skatteyderen *sikkerhed* for, hvad der vil blive de skattemæssige konsekvenser af en konkret disposition. Eksempelvis kan udlandsdanskere få vished for, om køb af et sommerhus i Danmark under givne omstændigheder i sig selv vil medføre, at han bliver fuldt ud skattepligtig til Danmark. Bliver svaret negativt, kan skatteyderen ændre dispositionen, eksempelvis undlade at købe sommerhuset, således at skattepligten undgås. Alt indenfor lovens rammer.
2. Er det tale om en fremadrettet disposition, skabes der klarhed over forudsætningerne / betingelserne for at opnå en given skattemæssig position. For udlandsdanskere, der påtænker at købe et sommerhus i Danmark, vil det altså eksempelvis blive præciseret, at overholdelse af 180-dages reglen vil være en betingelse for, at der ikke indtræder fuld skattepligt til Danmark.
3. Foreligger der reel tvivl om fortolkningen af skattelovene på et konkret retsområde, vil denne fortolkningstvivel blive afklaret for den konkrete skatteyder. Her bør man ikke undgå at få et bindende svar ud fra en forudsætning om, at der ved forespørgslen kastes lys på sagen. Og det er særligt her vandene skilles i henseende til vurdering af, om der bør indhentes bindende svar.

Offentliggjort d. 1. maj 2010

SKAT's vurdering foretages på baggrund af de oplysninger, som skatteyderen fremlægger for SKAT. Det har derfor afgørende betydning, at disse oplysninger er korrekte og retvisende. SKAT's vurdering af sagen er bindende for SKAT.

Det bindende svar er derimod *ikke bindende*, hvis skatteyderens oplysninger til SKAT ikke er korrekte eller ikke er retvisende (skatteyderen har ikke oplyst hele sagen eller sagens rette sammenhæng). Svaret er heller ikke bindende, hvis skatteyderen ikke overholder de forudsætninger eller betingelser, som er fremlagt for SKAT (skatteyderne gør noget andet, end hvad der er lagt til grund for det bindende svar).

Ændrer forudsætningerne sig hen ad vejen, eksempelvis som følge af nye dispositioner, bør der efter min opfattelse indhentes et nyt bindende svar, førend forudsætningerne ændrer sig.

— o —